

ἩΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πέμπτος

Συνδρομὴ ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἰτησία—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

5 Μαρτίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΙΑΟΥΛΗ

Ἄνδρέας Μιαούλης

ΤΩ. ΜΙΑΟΥΛΗ.

Δὲν ἀπέθανεν ὁπότεν ἔκαιεν εἰς τὴν Μεθώνην
 Ἔνα στόλον μετὰ κρότου,
 Καὶ δὲν ἔλαβε τὴν τέφραν τῆς πυρᾶς λευκὴν σινδόνην,
 Οὐδ' ὡς ἔυλοκράδωτόν του στέλεχος ἐνὸς δικροῦτου.

Ἄλλ' εἰς τὴν ἐσχάτην ὥραν πόσην ἔδειξεν ἀνδρείαν!
 Πρὸς τὸν θάνατον ἐστράφη,
 Καὶ τοῦ γάρωνος τὸ πλοῖον εἶδε μ' ὄσσην ἀφοβίαν
 Ἐβλέπεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ἐχθρῶν τὰ πυκνὰ σκάφη.

Τὸν ἀγαπητὸν Μονάρχην εἰς τὰ ἐσχάτα τοῦ πλέον,
 Μὲ καρδίας εἶδε πόνον,
 Τοῦς υἱοῦς του καὶ τὸ ἔθνος τοῦ ἐσύστησεν ἐκπνέων,
 Καὶ τοῦ ἔδωκε τὴν χεῖρα, ἥτις ἔπλασε τὸν θρόνον.

Εἰς τὰς Πάτρας, ὅταν πρώτην ναυμαχίαν ἐπεχειρεῖ
 Φοδερὰν κατὰ συστάδην,
 Καὶ μετέβαλλον αἱ βόμβαι τοῦ πολεμικοῦ Ταγίρη
 Τὴν αὐγὴν εἰς νύκτα μαύρην καὶ τὸν οὐρανὸν εἰς ἄδην,

Ἄντεσάθη αὐτὸς μόνος καὶ μ' ἐν σκάφος εἰς τρεῖς στόλους,
 Κ' εἰς δεξιὰς φωνὰς μὴ κλίνων,
 Καὶ μὲ χάλκινο τρομβόνι ἀπειλῶν τοὺς φίλους ὄλους,
 Καὶ μὲ χεῖρα ῥωμαλέαν τὸ πηδάλιον εὐθύων.

Τώρα κείται... γεγραμμένοι πόσαι ἡμιθέου πράξεις
 Εἰς τὸ μέγα μέτωπόν του!
 Ὡ ἐχθροί! χωρὶς νὰ τρέμητε, τώρα μόνον νὰ κυττάξετε
 Τώρα μόνον κατὰ πρόωτον, δύναται τὸ πρόσωπόν του.

Ἐπεσε, ὦ πρώτη στόλε τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος,
 Καὶ ὁ θάνατος ἀρπάξει
 Ἐνα ἕνα τοὺς προμάχους τῆς πατρίδος μας ἀπόνους,
 Καὶ ἡ δόξα μένει χήρα, καὶ ὁ ἔξενος τὸ καρχαρίζει.

Μὴ γελᾶς, ὦ φυλὴ νέα, καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα ξένη.
 Τοῦ ἀγῶνός μας μνημεῖον
 Μὲ τὸ εἶφος τοῦ θανάτου καὶ κανὲν ἂν δὲν μᾶς μένη,
 Ἐπίπτεται τῆς ἱστορίας τὸ αἰώνιον εἰδύλιον;

Ἐξελίφονται τὰ ὄρη, καὶ αἱ κορυφαὶ τῶν βράχων,
 Καὶ τὰ τόσα μακὰ πεδία,
 Ὅπου βλάστησαν αἱ ἄρνοι τόσους μας λαμπρῶν προμάχων;
 Αὐτὰ εἶνε τῶν Ἑλλήνων τὰ αἰώνια μνημεῖα.

Ἢ λαμπὰς ἐν ὄσῳ φέγγῃ τοῦ Ἥλιου ἔς τοὺς αἰθέρας,
 Τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος
 Ἢ φωτίζει ἀθανάτους καὶ μεγάλας τὰς ἡμέρας,
 Καὶ εἰς σὲ Μιαούλη δόξης θὰ ὑψοῦται μέγας θρόνος.

Ἐπίπτεται εἰς τὴν ἄκτὴν μας, ἔς τὸ τεθρολλημένον μνημα
 Τοῦ λαμπροῦ Θεμιστοκλέους,
 Ἢ σκιά σου ὄλεε βλέπει μὲ χάρην τὸ λευκὸν κύμα,
 Στάδιον τοῦ ἰδικοῦ σου καὶ τοῦ ἰδικοῦ του κλέους.

Γλόψετε εἰς τὸ μνημεῖον ποῦ θὰ κρύψη τὰ ὀστά του,
 Ἐχθρικά ἑκατὸν πλοῖα,
 Εἰς τὴν πρύμνην του δεμένα καὶ μὲ τὴν σημαίαν κάτω,
 Κ' εἰς τοὺς πόδας του ἄς κλαίουν καὶ ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Ἀσία.

Καραῖσκε καὶ Μιαούλη! πρώτοι καὶ οἱ δύο ζῶντες
 Ἐς τὴν μεγαλοργίαν ἦσθε.
 Καὶ εἰς μίαν παραλίαν, σήμερον ἀποθανόντες
 Κ' ἐν μιᾷ τιμῇ καὶ δόξῃ, γείτων εἰς τοῦ ἄλλου κείθε.

Μετὰ τὴν μεγάλην γένναν καὶ τῶν δύο σας ἐπίσης,
 Ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας,
 Τὰς μεγάλας τῆς δυνάμεις ἐξαντλήσασα ἡ φύσις,
 Τοὺς ὁμοίους σας ἔς τὴν γῆν μας θὰ γεννήσῃ μετ' αἰῶνας.

Εἰς αἰῶνων περιόδους, τοῦ αἰθέρος ὁδοιπόροι
 Παρομοίως οἱ κομῆται
 Φαίνονται μὲ χρυσὰ ἴχνη, φλογεροὶ καὶ φωτοφόροι,
 Καὶ ἡ γῆ τὸν ἐρχομὸν των καὶ θαυμάζει, καὶ ἐνθυμεῖται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ἡ ἐπομένῃ πραγματεία ἀπηγγέλη ὑπὸ τοῦ ἐν Δρέσδῃ
 καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας F. Schultze ἐν μεγάλῃ δημογύ-
 ρει λογίων καὶ πολλῶν κυριῶν ἐν Ἰένῃ τῆς Σαξωνίας. Ἐπει-
 δὴ δὲ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς προϊστορικῆς ἀρχαιολογίας εἶνε
 ἐνδιαφέροντα, μεταφέρουμεν εὐχαρίστως ἅπασαν ταύτην τὴν
 πραγματείαν εἰς τὸ Ἑλληνικόν, ἅτε ἐπιβρίπτουσαν πολὺ φῶς
 ἐφ' ἐνὸς τῶν σκοτεινῶν ζητημάτων τῆς ἀνθρωπολογίας, καὶ
 γεγραμμένην ὑπὸ φιλοσόφου, στηρίζοντος τὴν φιλοσοφίαν
 αὐτοῦ ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἀ-
 ναπτύξεως, τῶν μόνων τούτων ἀσφαλῶν καὶ ἀσαλεύτων βᾶ-
 σεων πρὸς οἰκοδομίαν συστήματος φιλοσοφικοῦ.

ΣΠ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ

ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων.

Ἐὰν σήμερον κατέρχωμαι ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς
 ἔδρας τῶν πλατωνικῶν ἰδεῶν καὶ ἀπὸ τῶν φω-
 τεινῶν νεφῶν τοῦ ἀπολύτου εἰς τὸ οὐχὶ ἀ-
 διάφορον μικρὸν ζήτημα ἀνθρωπολογικῆς τι-
 νος τῶν χυτρῶν τοῦ μαγειρείου ἐπιθεωρή-
 σεως, δικαιολογῶ, νομίζω, τὴν ἐπιχειρήσιν μου,
 ἀναφέρων ὑμῖν, ὅτι δὲν λείπεται σημεῖα ἐ-
 παφῆς μεταξὺ φιλοσοφίας καὶ μαγειρικῆς,
 μὴ λαμβανομένης, ἐννοεῖται, ὑπ' ὄψιν τῆς κοι-
 νωρικῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀντικειμένου, καὶ
 τοῦ ὅτι δύναται καὶ ὁ φιλόσοφος διὰ τοῦτο νὰ
 προβῆ εἰς μελέτην καὶ σπουδὴν τῆς ἀνθρωπίνης
 ταύτης πράξεως. Ὁ μέγας π.χ. γερμανὸς φιλό-
 σοφος Ἐμμ. Κάρτιος εἶχε τοσαύτην περὶ τὰ
 τῆς μαγειρικῆς καὶ τὰ τοῦ μαγειρείου ἐμπειρίαν,
 ὥστε ὁ φίλος αὐτοῦ Χίππελ εἰπέ ποτε περὶ αὐ-
 τοῦ, ὅτι ὅπως ἔγραψε «Κριτικὴν τοῦ ὀρθοῦ λό-
 γου» ἠδύνατο νὰ γράψῃ καὶ «Κριτικὴν τῆς μα-
 γειρικῆς». Βιβλίον δέ τι γερμανικόν, ἐπιγραφό-